

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XVIII.

Prosinec 2012

Milí farníci a ostatní čtenáři Sněžanky,

do ambitu kláštera jsou už navezeny betlémy, připravuje se asi nejoblíbenější výstava a cítíme, že Vánoce jsou za dveřmi. Když jsme připravovali blahořečení 14 mučedníků, byla už doba té přípravy do značné míry slavením. Tam jsme mohli sledovat všechny ty zázraky Boží prozřetelnosti a pomoci. Vánoce se sice každý rok slaví znova, ale také potřebují přípravu. Už při ní můžeme zakoušet radost. Chci vás zlákat pro včasnou svátost smíření a vůbec pro zapojení do radosti, kterou chceme společně prožívat a sdílet. Mají k tomu posloužit adventní úterky, kdy se chceme scházet, skoro bych řekl jako přípravný tým pro slavení Vánoc. Slyšel jsem, že někteří lidé nemají s kým být na Štědrý den. Pokud je vás takových více, stačilo by se domluvit a slavit vánoční svátky společně, střídavě vždy u někoho z vás. Konec roku se už snažíme připravovat společně přímo v areálu kláštera. Pokud můžete něco pro radost z Vánoc pro všechny udělat, neváhejte. Ať vám k tomu Pán žehná!

menší bratr Antonín

Z FARNOSTI

Roráty

Rorátní mše svaté v kostele Panny Marie Sněžné budou každé ráno v 7 hodin od pondělí do pátku a to ve dnech 3.–7. 12. a 10.–14. 12. 2012. Kromě toho budou zpívány nedělní roráty při sobotní večerní mši sv. 1. 12., 8. 12. a 15. 12. za doprovodu varhan a našeho regenschoriho Martina Šmída.

Adventní setkávání

Každé adventní úterý se bude konat setkání **v Klubu od 19.19 hod.**, abychom hlouběji prožívali Advent a připravili se i na slavení vánočních svátků. **Setkání začne mší sv. v 18.00 v kapli.** Poté se bude pokračovat v Klubu zamyšlením nad Písmem a společnou modlitbou. Můžete přijít až do Klubu, ale prosíme včas. **Poprvé se sejdem v úterý 4. prosince 2012.**

Mikulášská besídka

se bude konat **ve středu 5. 12. 2012 od 16.00 do 19.00 hod.** Program v refektáři s mikulášskou nadílkou bude trvat do 17.45 a poté se všichni společně zúčastníme mše svaté v 18.00 hodin.

Na besídku je nutné přihlásit se předem u paní Simony Krutské osobně nebo mailem: krutska@post.cz. Přihlášky se přijímají do 2. 12. 2012.

Vážený bratře Benedikte,

přejeme Vám k šedesátému výročí Vašeho kněžského svěcení (8. 12. 1952) stálost zdraví, radosti, trpělivosti, Božího požehnání a ochrany Panny Marie. Velice si vážíme Vašeho františkánského nasazení a přejeme, aby žití opravdového františkánství Vám ještě dlouho vydrželo a upevňovalo se.

S úctou farníci od Panny Marie Sněžné.

Dvoje pozvání od paulínek

První pozvání je na pondělí 3. prosince, kdy zveme všechny **na večer „Zůstat člověkem“** u příležitosti vydání knihy Wandy Póltawské: *„A bojím se snů“*.

Knihka zachycuje události autorčina uvěznění a pobyt v koncentračním táboře Ravensbrück. Je svědectvím o tom, čeho se člověk dokáže dopustit na druhém člověku, ale také ukazuje, že i uprostřed pekla lze zůstat člověkem.

Hosty večera budou Marek Orko Vácha a Jarmila Skleničková, nejmladší z lidických žen, která se v koncentračním táboře s W. Póltawskou potkala.

Setkání se koná **v pondělí 3. prosince od 19.15 hod. v refektáři** františkánského kláštera u Panny Marie Sněžné v Praze 1. Konec asi ve 20.30.

Druhé pozvání je do našeho knihkupectví. Budeme mít prodlouženou otevírací dobu poslední dvě soboty před svátky a kromě první neděle v měsíci otevřeme také o druhé a třetí adventní neděli. Tedy: o sobotách 1. a 8. 12. otevírací doba je 9–14 hod., ale 15. a 22. 12. od 9–18 hod. a o nedělích 2., 9. a 16. 12. bude otevřeno 10–13 hod.

Požehnané Vánoce se Slovem, jež se tělem stalo. Se Slovem, které touží přebývat s každým (a v každém) jako Bůh-s-námi, Emmanuel.

V modlitbě Vaše sestry paulínky

Provincie bratří františkánů & Collegium Europaeum FF UK & FLÚ AV ČR
srdečně zvou na slavnostní prezentaci nové knihy

Petr Hlaváček et al.

Františkánský kontext teologického a filosofického myšlení

(Europaeana Pragensia 4 – Historia Franciscana IV.), Praha 2012.

Setkání se uskuteční **ve středu 19. prosince 2012 od 16.30 v refektáři** františkánského kláštera u Panny Marie Sněžné.

Na Boží hod vánoční, v úterý 25. 12. po mši sv. pro rodiny s dětmi (asi v 11.00), se sejdeme v kapli Panny Marie Pasovské a zazpíváme společně s dětmi koledy u jeslí. Na kytaru zahraje farář Antonín.

Žehnání vína bude **ve čtvrtek 27. 12.** v závěru mše sv. v 8.00 a 18.00. Po večerní mši od 19 hod. se sejdeme v Klubu na ochutnávku těchto právě požehnaných darů přírody.

Silvestrovské posezení v Klubu – 31. prosince 2012

16.00 mše svatá v kostele Panny Marie Sněžné
poděkování za uplynulý rok

17.00 setkání v Klubu

Vstupné: **donesené dobroty** (slané, sladké i tekuté)

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Milí farníci, rodiče, děti!

Z rozhodnutí České biskupské konference se letos tradiční Tříkrálová sbírka uskuteční **2.–13. ledna 2013**. Hlavním smyslem sbírky je pomoc potřebným lidem. Arcidiecézní charita Praha podpoří finančními prostředky získanými z Tříkrálové sbírky 2013 charitní dům v Mukařově a charitní dům pro seniory v Praze 8-Karlíně a podpoří péči o lidi s Alzheimerovou chorobou.

Jako každý rok i letos se do této sbírky zapojíme i my. Obracíme se proto na Vás, farníky, starší i mladší. Otevřme srdce, pojdme dát něco ze svého ve prospěch ostatních v nouzi. Pojdme ukázat solidaritu a vzájemnou soudržnost. Bez Vás koledníků se nedá tato sbírka realizovat. Bez Vás dobrovolníků, kteří jste ochotni zřici se pohody domova a vydat se pomoci těm, kteří to potřebují. **Hledáme nejen vedoucí tříčlenných skupinek, ale i děti, které by chodily s těmi staršími koledovat.**

V sobotu 5. ledna 2013 ve 14.45 hod. v katedrále sv. Víta bude arcibiskup Dominik Duka sloužit slavností mši sv. pro všechny koledníky, malé i velké.

Pokud se rozhodnete zapojit do koledování sebe nebo Vaše děti, přihlaste se prosím nejpozději do 6. 12. u paní Podlahové na tel. 602 424 653 nebo mailem na adrese h.podlahova@seznam.cz.

V naší farnosti můžeme sbírku také podpořit účastí na doprovodných akcích:

v sobotu 5. 1. 2013 od 14.00 před kostelem se máme možnost připojit ke Zpívání koled s kytarou;

v neděli 6. 1. 2013 v 19.00 v kostele Panny Marie Sněžné se uskuteční Tříkrálový koncert za účasti smíšeného sboru GAUDIUM PRAHA a učitelského smíšeného pěveckého sboru TYL (z Kutné Hory).

Na všechny akce srdečně zve

Helena Podlahová, koordinátorka Tříkrálové sbírky.

Přijďte zpívat koledy

v sobotu 5. ledna 2013 od 14 hod.

před kostel Panny Marie Sněžné.

Budeme zpívat koledy stejně jako minulé roky.
Na kytaru a klávesy nás doprovodí manželé Lutkovi.
Mezi bloky koled budou pauzy na zahřátí.

Sejdeme se ve 13.30 hod. v Klubu

Farnost Panny Marie Sněžné

srdečně zve na

Tříkrálový koncert

Účinkují:

Smišený pěvecký sbor GAUDIUM PRAHA

pod vedením Zdeny Součkové a Vladislava Součka

*Středověké vánoční písně a koledy,
skladby C. Saens Saënse, F. X. Brixiho a J. K. Vaňhala*

a

Učitelský smíšený pěvecký sbor TYL

pod vedením Zdeňka Liceka

*Gotické a renesanční vánoční písně a koledy,
spirituály, části mše F. X. Brixii: Missa Pastoralis*

v neděli 6. ledna 2013 v 19.00 hod.

v kostele Panny Marie Sněžné

Vstupné bude věnováno Tříkrálové sbírce 2013.

Výstava Vnitřní svět

Od 29. listopadu 2012 do 8. ledna 2013 je možné v prostorách Rakouského kulturního fóra v Praze shlédnout výstavu „Vnitřní svět“, která je součástí doprovodného programu blahořečení Čtrnácti pražských mučedníků.

Mimořádná událost blahořečení Čtrnácti pražských mučedníků – františkánů klade naléhavou otázku po motivaci: po motivaci, která způsobila, že tito muži byli ochotni vědomě a pokojně přijmout smrt z rukou násilníků. Intimní výstava, kterou v prostorách Rakouského kulturního fóra pořádá Provincie bratří františkánů, se snaží svým christologickým zaměřením poukázat na živé ohnisko vnitřního života, k němuž se již po staletí vztahují nejen následovníci sv. Františka z Assisi, ale všichni křesťané, a kterým je osoba Ježíše Krista. Ta je na výstavě prezentována v několika aspektech, které jsou františkánské spiritualitě obzvlášť blízké.

Vystaveny jsou vzácné historické liturgické předměty z vlastnictví provincie, které jsou ponejvíce spojeny s eucharistickou úctou, a současně také moderní duchovní tvorba, již zde představuje výběr z díla Radka Brože (*1967 – †1996). Vizuální a prostorové vztahy, které jsou mezi starými a novými díly navozeny, se snaží umožnit rezonanci a dialog nejen mezi nimi samými, ale i mezi prostorem expozice a vnitřním světem člověka.

OHLASY NA BEATIFIKACI

Pohled na obraz františkánských mučedníků

I když se nedomnívám, že mám zvláštní umělecké cítění, obraz františkánských mučedníků, odhalený při obřadech jejich blahořečení v katedrále, na mne silně zapůsobil. Nejvíce oceňuji umělecké ztvárnění čtyř dravců, vrhajících se na mučedníky. Je v nich působivě vyjádřena divokost nenávisti a zvířecí-satanská krvelačnost, která odpovídá skutečné realitě – a to se mistru malíři, myslím, podařilo mimořádně umělecky vyjádřit a snad proto tak silně oslovuje diváka. Působivé je též rozdílné vyjádření jednotlivých postav, rozdílných jak v národnostech, tak v rozdílných zaměstnáních v jedné řeholní komunitě, zvláště mimořádné postavy představeného uprostřed. Jistě nejsem sama, která by si přála, aby tento obraz našel trvalé místo v katedrále na paměť slavnostních chvil blahořečení, které je jedinečné v historii chrámu sv. Víta, Vojtěcha a Václava, a odehrálo se zde jednou, poprvé. Poblíž obrazu sv. Anežky? Tento odhalený obraz s mimořádně výstižným zobrazením, by si to bezpochyby zasloužil.

Sr. Věra Reconciliatrix Špringlerová, OSU

Beatifikační obraz pražských mučedníků – čtrnácti františkánů – mne i moje spolusestry velmi oslovuje realitou jejich mučednictví. Umělci se to

zdařilo zobrazením nejen dravců, kteří je obklopují, ale také statečným a rozhodným výrazem tváře i postojem představeného v popředí všech, který je chce před těmito dravci uchránit i za cenu vlastního života. Dále také výrazem hrůzy a zděšení v obličejích ostatních. Přes tento lidský strach byli ochotni, bez vlastní sebeobrany, své životy obětovat a neprchnout z kláštera, v němž prožívali své zasvěcení. Byly bychom rády, kdyby tento obraz byl také ve Svatovítské katedrále na památku prvního blahověčení v ní uskutečněného, poprvé v její historii. Díky Bohu i umělci a také komunitě františkánů u Panny Marie Sněžné za takový obraz!

Sr. Pavla Bučková, OSU

Dopis od bratra Benedikta Holoty OFM

reaguje na článek Františka Jirsy uveřejněný v minulém čísle zpravodaje, článek najdete na www.pms.ofm.cz/14_obraz.html.

Milý bratře,

v listopadovém čísle Sněžanky jsem si se zájmem přečetl Váš „Pohled na beatifikační obraz“. Přidávám se k Vašemu názoru už od samého úvodu. Hlásím se k těm, kdo beatifikační obraz odmítají. Jako Vás, ani mne neoslovil. Souhlasím se všemi Vašimi důvody, kterými podpiráte svůj postoj.

Svémi důvody si neděláte nárok na vědeckost a objektivitu svého pohledu. Mohu Vám říci ze své zkušenosti, že bych vítal, kdyby někteří, kdo mají vzdělání v oboru umění, měli ve svém pohledu alespoň tolik objektivitu, kolik jsem jí našel u Vás. Vědeckost, o které se zmiňujete, do umění podle mého názoru nepatří. Dovede umělecké dílo tak zintelektualizovat, že se v něm najde i to, co tam není. Zpravidla to podstatné: To duchovní.

Bez váhání bych dal přednost pojetí mučednictví našich čtrnácti bratří skice Jiřího Štourače, jak je reprodukována v knižičce „Novéna k blahověčení“.

Myslím, že je dobré, když se snažíme věci přijímat přes naše nedostatečnosti, ale vidím stejně dobré je odmítat, když nevyhovují schopnostem našeho nazírání.

S přáním pokoje a dobra
Fr. Benedikt v. Holota.

Chvála Kristu!

Jmenuji se Zdeněk Bok a jsem laik z Jindřichova Hradce.

Předminulou neděli jsme spolu s Vámi na TV prožívali blahořečení františkánských mučedníků a v neděli jsme za účasti našeho otce biskupa Jiřího měli děkovnou bohoslužbu v rodišti bl. Bedřicha Bachsteina v Horní Pěně u Jindřichova Hradce.

Napadlo mě, že bychom měli mít v jeho rodišti nějakou památku na něj a také zde v Jindřichově Hradci, kde vstoupil do řádu františkánů. Moc se mi líbil obraz, který namaloval malíř Tomáš Císařovský. Tak jsem si myslel, že bychom nechali tento obraz pro výše uvedené kostely zhotovit. Nevím ale, jak je to s autorským vlastnictvím tohoto díla, a proto se obracím na Vás o sdělení, zda a jakým způsobem je možné obraz blahoslavených mučedníků dále šířit.

Modlíme se k br. Bedřichovi, aby na jeho přímělu se k nám do Jindřichova Hradce vrátila řehole bratrů františkánů. I když je to v lidském měřítku nepředstavitelné, u Boha je možné vše, i návrat františkánů do města, které mělo v Čechách v 16.–17. století největší komunitu bratří po Praze.

Bohu díky.

Zdeněk Bok

Musí se obrazy líbit všem?

Pokud máme na mysli jakýkoliv obraz visící v obrazárně, znázorňující třeba krajinu, něčí portrét či zátiší, pak zcela jistě bez problémů připustíme, že takový obraz se přeci nemusí líbit všem. Ale jak je to s obrazem, který vznikl k počtu blahořečení umučených františkánů? Je to přípustné uvažovat v tomto případě v rovině líbí, nelíbí, natož svůj případně nesouhlasný názor vyslovit nahlas?

Při slavnostní mši svaté v neděli 14. října 2012 vidím dílo poprvé a nemohu říct, že bych jím byla zasažena stejným duchem, jako se mi stává při poslechu chvalozpěvu svatého Františka. Dívám se na jakousi ilustraci mučednické smrti čtrnácti františkánů, a i když nepochybuji o tom, že dílo bylo vytvořeno s pokorou k tématu a úctou k mučedníkům, nezasahuje mé srdce a nechává mne chladnou. Zkousím si představit, jak bych se asi já sama zhostila takového úkolu, kdybych byla nadána schopností malovat a říkám si, že možná všichni v kostele něco podobného prožívají. Určitě by bylo zajímavé vidět a porovnat, jak by se jeden každý takového úkolu zhostil. V duchu zvažuji, zda se hodnocením obrazu nějakým způsobem nedotýkám samotného blahořečení a s povděkem se naštěstí velmi brzy ujistuji o tom, že nikoliv.

Začíná mše svatá, kostelem prochází dlouhý průvod starých i mladých františkánů, našich současníků, kteří ve svých srdcích nesou poselství svatého Františka mezi nás: „*Chvalte a velebte Hospodina, a blahořečte mu a služte s velikou pokorou*“.

Hana Outratová

Ještě k obrazu 14 umučených bratří

Beatifikace 14 bratří františkánů v r. 1611 byla příležitostí k duchovní oslavě, ale i oslavě blahoslavenců uměleckým dílem. V našich zemích a v naší době je vytvoření takového díla vždy určitým problémem, neboť vyžaduje splnění řady podmínek a kvalit, které v běžné produkci naší doby nejsou samozřejmé.

Ukazuje to i rozhodnutí komise, která vybrala dílo Tomáše Císařovského. Uznávám, že z předložených návrhů, z nichž některé byly vystaveny v ambitu, neměla komise jednoduché rozhodování a že Císařovského obraz vyhověl nejdůležitějším potřebám beatifikačního obrazu.

Zdá se, že v obrazu převážila ikonografická, obsahová složka nad složkou výtvarnou, je tu patrný důraz na zachycení a výtvarné podání konkrétních osudů v postojích a tvářích bratří, avšak až agresivní míra realismu, či spíše naturalismu působí až neadekvátně, poněkud podobně jako naturalismus některých postav pozdně gotických obrazů. Snad dobře míněná až přílišná snaha o obsahovou názornost díla se do určité míry mívá účinkem.

Z výsledného díla se poněkud vytratila souvislost 14 mučedníků právě s našim kostelem, zachyceným na starších zobrazeních i některých dalších soutěžních dílech, které byly vystaveny v ambitu. Původní myšlenka seskupení skupiny mučedníků do siluety kostela je takřka nepozorovatelná, její náznak lze vyčíst jen z některých pracovních skic. V tomto smyslu je ikonograficky jasnější, včetně motivu kříže a františkánského Tau, návrh Milivoje Husáka.

Co se samotného obrazu týče, plně souhlasím s názorem Františka Jirsy. Po výtvarné stránce je dílo nepochybně dílem velmi tradičním, které přes své nepochybné, zejména obsahové kvality málo vypovídá o době svého vzniku. Obraz ukazuje v plné míře problémy a otázky, které musí řešit současné liturgické umění, zejména citlivý poměr a vyvážení mezi ikonografickou potřebou a složkou uměleckou, kde v našem případě zcela převládla složka významová. Cítíme zřejmou obavu ze soudobějších výtvarných forem, které ovšem nesou i určitá rizika a je třeba je velmi citlivě vyvažovat.

V této souvislosti se naskýtá srovnání s jiným uměleckým dílem v areálu kláštera, totiž vraty se sv. Františkem, od Petra Císařovského. Zde je poměr obou složek vyvážený, odpovídá mu jak vypracovaná ikonografie, tak i nutná míra, lze říci příznačně františkánského oproštění detailu ve prospěch působení celku. Obrazu Tomáše Císařovského nelze upřít upřímnou snahu o uctění památky 14 umučených bratří, i když jako výtvarné dílo nemusí každého oslovit. Jaké místo zaujme v galerii děl, která v našem kostele zanechali naši předkové, to ukáže budoucnost.

J. J. Outrata

Konec dobrý, všechno dobré aneb vše tak, jak má být?!

Během přípravy na blahořečení jsem přemýšlela, jak asi vypadá ten velmi utajovaný beatifikační obraz a jak ho vidět dříve než v katedrále. Poté, co sestra Andrea zakopla o obraz v sakristii, jsem ucítila příležitost a přemýšlela jsem, že o něj půjdu taky nenápadně „zakopnout“. Pak jsem usoudila, že to není košer řešení, i když jsem věděla, že by mi to prošlo. Vzdala jsem to, ale někdo nahoře se asi usmál nad mým nápadem a splnil mé přání. Přišly kartičky na skládání a bratr Eliáš zmobilizoval svoji družinu o počtu celých tří lidí. Poslušně jsme naběhli do knihovny a mysleli si, jak to zvládneme. Kartičky byly krásné a originální (díky Leono), ale skládání bylo za trest (proč Leono?). Požadavek velitele Eliáše: „Tady máte těch deset tisíc a pozítří to chci!“ nám na rychlosti nepřidal. To ale není podstatné. Na skládače byl TEN OBRAZ! To jsem nečekala. A nečekala jsme ani svoji reakci: „To je opravdu on?“ A to jsem ani nevěděla, že tam bratři mají uříznuté nohy a skrývají se tam další dvě vrány. To jsem zjistila až v katedrále a tam nebyl čas na přemýšlení.

Člověk obvykle nejdříve kritizuje a poté hledá pozitiva, tak tedy začnu také kritikou. Ornitologická výbava mne trochu vyděsila. Dva havrani by asi stačili, ale Bedřich Bachstein to má těžce pod kontrolou. Jako by říkal: „Hoši, jen klidně pojd'te.“ Nějak mi toto gesto nesedí na bratra, který usiloval o přežití mladších spolubratrů na půdě. Spíše odpovídá muži, který stojí těsně za branou a čeká, že se popere, jestliže útočníci vstoupí dovnitř. Další bratři na tom nejsou lépe. Bratr se zdviženým prstem je zřejmě velmi nadšen z ratolesti a ze spatření Ducha svatého a ani netuší, že má těsně nad hlavou drápy. Bude překvapen. Další filosofuje, je vyděšen, modlí se nebo je mu to fuk. Myslím, že výrazovost není centrem dění a přesto je na ni kladen velký důraz. Nicméně autora obrazu obdivuji za variabilitu tváří a gest bratrů, která jsou sama o sobě výborná a reprezentativní pro portrét. Ale myslím, že do obrazu se nehodí.

Dále je zde přítomnost Ducha svatého. Přítomnost Boží je nejdůležitější! A přesto spíše vypadá, jako by se Duch svatý jen zalétl podívat, co se tam děje. Bedřich mu výrazem oznámí, že má všechno pevně v rukou, a tak může spokojeně odletět. Záře, která se na obraze objevuje, má vycházet z Božího Ducha, a přesto z něho nevychází nic, zatímco bratři až přehnaně září na dálku. Zdroj záře je nejasný. Nevím proč, ale na mě zobrazení Ducha svatého působí tak, že je tam omylem. Na první autorově skice Duch svatý není, na jeho místě je pátý černý pták. V dalších verzích je pouze změněna barva ptáka z černé na bílou, ale pouhou změnou barvy se nestane ze symbolu zla symbol Ducha svatého. Čekala bych, že ústřední postavou bude Bůh, Duch svatý, který září a do té záře zaobírá bratry. Boží záře je chrání před ptáky, symbolem zla.

Nicméně dost kritiky. Podívejme se také na jiné obrazy. Největší úspěch mezi lidmi sklídl, a to bez reklamy, Milivoj Husák. Proč? Jeho obrazy jsou františkánské od A do Z. Na první pohled to je jasný vítěz. Ale je tomu skutečně tak? Nejde přeci jen o to, že bratři jsou františkáni, ale jsou také lidé, na kterých se ukázala Boží velikost. Bylo by tedy správné zvolit františkánský obraz? Charakterizoval by oslavu Boží obecně nebo jen oslavu Boží ve františkánství? Není pochyb, že by se k františkánům více hodil obraz od malíře Milivoje Husáka, ale pro beatifikaci, která má zasáhnout i nefrantiškány, to chce asi trochu víc.

Názory na beatifikaci byly různé. Jak pozitivní tak negativní, silné, slabé i lhostejné. Stejně tak i tento obraz vzbuzoval v lidech silné a podobné emoce, prožitek krásy, nepochopení, odmítnutí. Názory na beatifikaci i na obraz jsou zajímavě podobné a jdou ruku v ruce, ale jedno je jisté: jsou silné a jejich síla se šíří dále. Stejně jako lidé postupně více slyší o mučednících a o kostele a klášteře Panny Marie Sněžné, které beatifikace proslavila, tak se také chodili na výstavu podívat i na další soutěžní obrazy a zajímalo je, kdo další byl ve hře. Většina z návštěvníků výstavy říká, že měl být vybrán M. Husák, ale přesto je zde něco pozitivního. Zajímají se! Jak by to dopadlo, kdyby byl vybrán jiný obraz? Většina by byla spokojena, lidé by situaci přestali řešit a za chvíli bychom zapomněli. Ne, tady nesmí dojít k zapomenutí. Beatifikace nebyla jen velká slavnost a za měsíc zase jsme tam, kde jsme byli. Nezáleží na tom, že na obraze je nepřiměřená symbolika. Samotný obraz jako celek je symbolem! Je smutné, že obraz dokázal pro svoje nedostatky rozdělit lidi na dva tábory. Samotná beatifikace s sebou nesla pozitivní ohlasy i kritiku, ale nakonec se lidé shodli, že všechno proběhlo dobře. Reakce a emoce okolo beatifikace a obrazu jsou podobné, jakoby ten obraz skutečně kopíroval beatifikační proces. Jen smíření okolo obrazu ještě nenastalo.

Beatifikace čtrnácti pražských mučedníků je změna dlouho očekávaná a krok vpřed pro všechny, pro celou církev, nejen pro františkány. A beatifikace je trvale platná. Tak jako obraz vzbuzuje diskusi, přitahuje pozornost a září (ať už jen díky barevnosti) mezi ostatními obrazy na zdech kostela, tak mají podněcovat diskusi, pozornost, zářit a být viditelní i umučení bratři a jejich příklad. Takže konec hádek a ruku na srdce. Nedopadlo všechno nakonec dobře? Vždyť i při rozhodování komise musel být přítomný Duch svatý. Nebo si myslíte, že se tam jen omylem zalétl podívat, co se tam děje?

Alena Kudějová

MYŠLENKY

Advent zatím bez konce (1.–5.)

1. Než se nadějeme, uteče Advent, utečou Vánoce i Silvestr. Dárky „od Ježíška“ ještě chvíli potěší, z Ježíška v jesličkách nám zbude naše Pražské Jezulátko... Kostely nabitě o půlnoční lidmi se zase vyprázdní a zůstane hrstka věrných. Našel vůbec někdo v této době cestu ke Kristu?

2. Nescvrkává se to Boží království každým rokem úmrtím „pravých“ katolíků? Ve chvíli takových obav je dobře si připomenout, koho bral Ježíš za svého života vážně. Jaké to lidi on vyhledával a chválil. Zacheus, Samařanka, Matouš, Magdalena, lotr na kříži. „Nejsi daleko od Božího království“, slyšeli od něho.

3. Nejsou daleko od Božího království ani dnes manželé usilující o udržení svého vzájemného vztahu. Rodiče, kteří neházejí flintu do žita kvůli nezdárným dětem. Když student nechce udělat díru do světa, ale jednou poctivě sloužit společnosti, tam je Boží království blízko. Kdekoli kdo pracuje poctivě, nešplhá a neintričuje, tam je Boží království blízko.

4. Kde zdravotní sestra nepočítá hodiny, ale chce pomoci, tam je Boží království blízko. Kde lékař nehrozí odchodem kvůli penězům, tam je Boží království blízko. Krátce: všichni, kteří slouží bližním a používají darů, které dostali nezištně k dobru spoluobčanů, ať o Bohu vědí málo nebo vůbec, patří Ježíši Kristu (Mt 25, 37–40). Zaslouží si nazývat se ČLOVĚK.

5. Na konci života je čeká překvapení. Bůh má totiž Advent bez konce, lépe řečeno – dokud bude poslední člověk živ, čeká Bůh na jeho příchod. A tak můžeme meditovat po celý rok, kdy to království Boží začíná a kdo do něho směřuje. Možná, že tak rozeženeme naše obavy, obavy věrných katolíků.

(Myšlenky z knihy P. Jana Rybáře SJ: Kam jdeme?, 2012)

Modlitba. Bože Otče, uznáváme, že nejsme takovými muži a ženami, jakými jsi nás chtěl mít. Bránili jsme se výmluvami, které nepřesvědčovaly ani nás samotné. Natož aby mohly oklamat Tebe. Litujeme svých selhání. Ublížila nám i jiným. Chceme napravit, co se ještě napravit dá. Pokud jde o chyby, které se už nedají odčinit a které nás vytrvale obviňují, svěřujeme je Tobě. Uchraň nás toho, aby nás bez konce pronásledovaly. Zbav nás jejich břemene, abychom mohli vcházet do budoucnosti beze strachu s vědomím, že nás naše selhání nevzdálí od dosahu Tvé pomoci, která k nám přichází skrze Tvého Syna, Ježíše Krista.

:) S moudrým člověkem se domluvíme.

:) Moudrým lidem je dobře, i když jim dobře skutečně není.

:) Dívat se s nadhledem – a pak vidíš, jak věci jsou malé.

:) Moudrost začíná tam, kde se umím přinutit, abych byl vděčný za všechno.

(Aforismy složil Jaro Křivohlavý)

Myšlenky vybírá Charles Tvrzník.

Začíná nový církevní rok

Nekryje se s občanským rokem. Začíná na 1. neděli adventní, letos 2. prosince. **Doba adventní** trvá čtyři neděle před slavností Narození Páně. První počátky adventu se objevují ve Španělsku koncem 4. století. Od 12. až 13. století se stal advent začátkem liturgického roku.

Doba vánoční začíná v předvečer slavnosti Narození Páně (24. 12.). V neděli po Narození Páně se slaví svátek Svaté rodiny, zavedený v roce 1921. Nový rok (1. leden) je zasvěcen Panně Marii. Slavnost Zjevení Páně, lidově Tří králů (6. ledna), má svůj počátek na Východě a od 4. století ji připomíná i římská liturgie. Svátkem Křtu Páně doba vánoční končí.

Doba postní začíná na Popeleční středu a trvá šest neděl. V 5. století začínal čtyřicetidenní půst na 1. neděli postní. Týden před Velikonocemi začíná Květnou nedělí a nazývá se Svatý týden. Poslední tři dny se nazývají: Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílá sobota.

Doba velikonoční začíná v neděli Zmrtvýchvstáním Páně, čili Hodem Božím velikonočním. Čtyřicátý den po Velikonocích je slavnost Nanebevstoupení Páně a padesátý den od neděle Zmrtvýchvstání Páně je slavnost Sslání Ducha svatého. Tím končí velikonoční doba.

Hned první neděli je slavnost Nejsvětější Trojice.

Doba mezidobí – nyní následuje delší několikaměsíční období zvané liturgické mezidobí, které trvá až do 1. neděle adventní. Během celého církevního roku jsou oslavy jako upomínky na různá údobí života Ježíše Krista, Panny Marie, světců a církevních událostí.

Arnošt Kelnar

Historie adventního věnce

Strojit se adventní věnec začal v polovině 19. století. První adventní věnec měl podobu dřevěného kola. Jeho dějiny nás vedou do nejnižších sociálních vrstev obyvatel německého města Hamburku, přesněji do Záchraného ústavu pro opuštěné děti. Byla to slámou pokrytá ratejna, chatrč na zapadlém okraji města. Zde pracoval teolog Johann Heinrich Wichern, mladý pedagog a později zakladatel vnitřní misie v Göttingenu.

V první prosincový den roku 1839 tento kněz před Vánoce poprvé pověsil od stropu dřevěný kruh se svícemi. Celkem po obvodu kruhu bylo 23 svící, 4 velké bílé a 19 malých červených, a to na každý den až do Štědrého dne. Denně během krátké pobožnosti, nejprve v polední přestávce a později za soumraku, byla zapálena jedna svíce. V roce 1851 byla poprvé vyzdobena celá jídelna tohoto útulku jedlovými větvíčkami, stejně tak byl zdoben i věnec. Tento předvánoční zvyk se šířil velmi rychle i do okolních evropských zemí.

Kruhová podoba věnce symbolizuje ustavičnou cestu slunce a zároveň i věčnost. Zelené větve byly v předkřesťanské době přinášeny do domů a chatrčí. Vonící větve jedlí, jak se věřilo, sloužily přátelským lesním duchům jako útočiště, věnce ze slámy měly přinášet požehnání a odrážet zlé duchy.

Tradiční barva adventního věnce je však červená a zelená. Červená upomíná na krev Kristovu, prolitou za spásu světa a obě barvy pak symbolizují život. Světlo svíček je označováno za Kristův plamen lásky, který má osvětlit každého člověka.

Adventní věnec nám zpříjemní domov a navodí atmosféru radosti z blížících se vánočních svátků.

Arnošt Kelnar

Z DIECÉZE

Centrum pro rodinu při Arcibiskupství pražském vás srdečně zve na **adventní duchovní obnovu pro manželské páry v sobotu 8. 12. 2012 od 9 do 15 hod.**

s Mons. ThLic. Tomášem Holubem, Th.D. Obnova se koná v Sále kardinála Berana na Arcibiskupství pražském, Hradčanské nám. 16, Praha 1.

Doporučený příspěvek na obcerstvení během obnovy je 100 Kč na pár.

Kontakty pro přihlašování a bližší informace na www.manzelstvi.cz/advent/ nebo na tel. 220 181 777, e-mail: cpr@apha.cz.

Vánoční koncerty, na kterých zazní Rybova **Česká mše vánoční** a „**Hymni adventuales**“ Petra Koronthalyho, se konají **v pondělí 10. 12. v 19.30 v kostele Panny Marie Na Karlově** a **ve čtvrtek 20. 12. v 19.30 v kostele sv. Antonína** na Strossmayerově náměstí.

Ekologická sekce České křesťanské akademie zve **na úterý 11. 12. od 17.30 do kláštera Emauzy** (Praha 2, Vyšehradská 49) k adventnímu setkání, při němž se ve světle poselství o Boží lásce a zájmu o svět chceme ohlédnout za dosavadní činností sekce a uvažovat o tom, co bychom v budoucnosti mohli a měli dělat.

UKŽ pořádá **adventní duchovní obnovu pro ženy v sobotu 15. 12. 2012 od 9.00 do 16.00 hod.** v Klubu u Panny Marie Sněžné. Rekolekci provází Mons. ThLic. Tomáš Holub Th.D.

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost setkat se s lidmi podobného smýšlení, prohloubit svoji víru, navázat nová přátelství.

Lucián

Anděl Lucián je každou neděli při mši pro rodiny s dětmi a připravuje pro děti i jiné programy.

*Alenka Brožová, Jana Sixtová,
Jana Štěpančíková*

Setkání ministrantů

V neděli po mši sv. pro rodiny, cca od 11.15 do 12.15 hod.

bratr Eliáš OFM

Setkání katechumenů

(příprava dospělých na křest).

Pondělí v 19.00, sraz před farou.

*Katechetka Marie Hlaváčová
P. Antonín Klaret OFM*

Společenství pro 15–35leté

Pro mladé, kteří se chtějí společně modlit, diskutovat a probírat život z víry – ve čtvrtek od 20.00 na faře, každý čtvrtý čtvrtek je adorace v kapli sv. Michaela od 19.00.

Biblická katecheze pro dospělé

Ve středu od 19.00 na faře. Sraz na nádvoří před kostelem.

*Katechetka Simona Skřivánková.
www.simsk.cz*

Výuka dětí – náboženství

pro děti od 5. tř. ve středu od 17.00 s katechetkou Mgr. S. Skřivánkovou

pro děti 1.–4. tř. v pátek od 15.00 s katechetkou Mgr. T. Lenfeldovou

Vchod do malého refektáře je z Františkánské zahrady.

Adorace

Čtvrtek 19.00–20.00 v kapli; každý čtvrtý čtvrtek v měsíci není večerní adorace tichá, ale moderovaná s hudbou.

Společenství seniorů

Úterý od 9.00 v Klubu. Setkání při čaji a kávě po ranní mši svaté, začíná v 8.00. *Jiří Petrus*

Co ti prospívá, jestli Kristus kdysi přišel na svět, jestliže nepřišel i do tvé duše?

Modleme se, aby se jeho příchod k nám uskutečňoval denně a abychom mohli říci: Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus.

Origenes

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 7.00, 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9.00, 10.15 (pro rodiny s dětmi), 11.30, 18.00

denně: 17.30 modlitba růžence

čtvrtek: 19.00–20.00 tichá adorace v kapli sv. Michala

čtvrtý čtvrtek v měsíci moderovaná adorace s hudbou

Vánoční bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

24. 12.	Po	Štědrý den	16.00 pro rodiny s dětmi 22.00 bohoslužba slova u sv. Václava na Václavském náměstí 24.00 se zpěvem lidu
25. 12.	Út	Slavnost Narození Páně	9.00, 10.15 (pro děti), 11.30, 18.00 11.00 koledy u jeslí
26. 12.	St	Svátek sv. Štěpána	9.00, 11.30, 18.00
30. 12.	Ne	Svátek Svaté rodiny	9.00 a 10.15 obnova manželského slibu 11.30, 18.00
31. 12. 2012	Po	Památka svatého Silvestra	8.00 16.00 poděkování za uplynulý rok
1. 1. 2013	Út	Slavnost Matky Boží, Panny Marie Nový rok 2013	9.00, 10.15 (pro děti), 11.30, 18.00
6. 1.	Ne	Slavnost Zjevení Páně – Tří králů	9.00, 10.15 (pro děti), 11.30, 18.00
13. 1.	Ne	Svátek Křtu Páně končí doba vánoční	9.00, 10.15 (pro děti), 11.30, 18.00

Farní úřad: Jungmannovo nám. 18, Praha 1, tel.: 222 246 243

farář: P. Antonín Klaret Dabrowski OFM, 224 490 340, 606 751 883, klaret@ofm.cz

jáhenská služba: bratr Eliáš Tomáš Paseka OFM, elias@ofm.cz

pastorační asistentka: S. Mgr. Lucie Pospíšilová OSF, MarketaPospisilova@seznam.cz

Úřední hodiny na faře: Po, Út 14–17; St 9–11.30, 14–17.30; Čt 14–15.30; Pá 9–11.30.

Farní klub: bratr Eliáš OFM, tel.: 733 755 903

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz; www.lucianpms.cz

*Redakce Sněženky: Ludmila a František Jirsovi, nám. Bratří Synků 347, Praha 4, 605 202 693
jirsoval@volny.cz . Příští uzávěrka je 20. 12. 2012.*

Tisk: Rychlotisk, Jungmannova 3, Praha 1.

Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 8 Kč.

Nepronějné. Dobrovolné příspěvky vhažujte do pokladničky v kostele.